

EUROPA-KOMMISSIONEN

DEN EUROPÆISKE UNIONS
HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT
FOR UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 26.6.2012
JOIN(2012) 18 final

FÆLLES MEDDELELSE TIL RÅDET

FÆLLES PARTNERSKABSSTRATEGI FOR EU OG CARIBIEN

FÆLLES MEDDELELSE TIL RÅDET

FÆLLES PARTNERSKABSSTRATEGI FOR EU OG CARIBIEN

INDLEDNING

På topmødet mellem EU og Cariforum¹, der blev holdt i Madrid i maj 2010, blev stats- og regeringslederne enige om at arbejde på en fælles partnerskabsstrategi for EU og Caribien og udpegede fem kerneområder, hvor samarbejdet kan styrkes: regional integration, Haitis genopbygning, klimaændringer og naturkatastrofer, kriminalitet og sikkerhed samt en fælles indsats i multilaterale fora. Dette dokument er med udgangspunkt i de rammer, som stats- og regeringslederne besluttede i Madrid, blevet udarbejdet af en blandet arbejdsgruppe med deltagelse af EU-Udenrigstjenesten, tjenestegrene i Kommissionen og repræsentanter for EU-medlemsstater og Cariforumlande.

EU og Caribien deler en lang historie og en bred base af fælles værdier. EU er i kraft af sine oversøiske områder, lande og territorier også en fysisk del af Caribien. EU og Caribien er fælles om at være engageret i arbejdet for global fred, fremskridt og velstand såvel som for demokrati og retsstaten. EU har været og er fortsat en stabil udviklingspartner for Caribien, og EU's støtte har været et centralt element i regionens bestræbelser på at skabe en bæredygtig udvikling.

Forbindelserne er på nuværende tidspunkt understøttet af Cotonouaftalen, den økonomiske partnerskabsaftale mellem EU og Cariforumlandene og den tværregionale politiske dialog. Hertil kommer andre regionale samarbejdsfora med deltagelse af EU og Caribien, som f.eks. partnerskabet EU-Latinamerika og Caribien (LAC).

Dette udkast til en fælles strategi har som mål at tilføre forbindelserne en ny dimension, der vil gøre det muligt for EU og de caribiske lande at udvide dialogen i dybden og strukturere samarbejdet for sammen at gå det 21. århundredes udfordringer og muligheder i møde. De ledende principper for den fælles strategi er fælles ejerskab, gensidig ansvarlighed og solidaritet, fælles forvaltning og fælles ansvar. Strategien afspejler Cariforums og EU's forpligtelse på principperne i FN-pagten og folkeretten, herunder navnlig respekten for og udbredelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, retsstaten og demokratisk regeringsførelse.

Formålet med denne fælles meddelelse er at opnå Rådets godkendelse af den foreslåede "fælles partnerskabsstrategi for EU og Caribien".

¹ Cariforum-landene omfatter: Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Cuba, Dominica, Den Dominikanske Republik, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Montserrat, Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Surinam, Trinidad og Tobago.

1. EMNE I: INTEGRATION OG SAMARBEJDE I HELE DEN CARIBISKE REGION

1.1. OVERSIGT

Der er potentiale for at øge væksten i Caribien gennem handel, investeringer og turisme og ved at udvikle nichemarkeder og andre økonomiske muligheder. Der er dog også vanskelige problemer, der skal løses. Små, sårbare udviklingslande som de caribiske står over for en række udfordringer i deres bestræbelser på at deltage fuldt ud i en stærkt globaliseret global økonomi.

Regional integration og regionalt samarbejde betragtes som det bedste middel til at fremme menneskelige og sociale fremskridt og en bæredygtig udvikling i Caribien på langt sigt. Det Caribiske Fællesskab (Caricom) og Sammenslutningen af Østcaribiske Stater (OECS) er de to væsentligste regionale organisationer for integration. Cariforum fremmer sammen med EU's associering til sine oversøiske lande og territorier det regionale samarbejde². EU er på baggrund af egne erfaringer fortsat en aktiv partner i arbejdet for regional integration og regionalt samarbejde med henblik på at fremskynde og samordne udviklingsmålene i Caribien. Den økonomiske partnerskabsaftale Cariforum-EU etablerer et handelspartnerskab til fremme af konkurrenceevne, økonomisk vækst og udvikling, der understøtter den regionale integration i Caribien og deltagelse i verdenshandelssystemet.

1.2. MÅL

Caribien og EU er engageret i at fremme regional integration og regionalt samarbejde, som er særligt virkningsfulde midler i arbejdet med de sårbarheder, som kendetegner en landegruppe, der mestendels består af små østater. Begge parter har peget på specifikke områder for strategisk samarbejde, der kan støtte en udvidet regional integration og et mere dybtgående samarbejde til fremme af en bæredygtig økonomisk og menneskelig udvikling. Samarbejdsområderne omfatter, men begrænser sig ikke til:

- styrkelse af regional integration og samarbejdsprocesser i den caribiske region, herunder med naboområder, som er EU's oversøiske departementer og territorier, såvel som nabolandene i Mellem- og Sydamerika
- gennemførelse af Caricoms fælles marked og økonomi og af Organisationen af Østcaribiske Staters økonomiske union
- effektiv gennemførelse af den økonomiske partnerskabsaftale Cariforum-EU med vægt på de muligheder, som den giver de økonomiske aktører i Caribien
- fremme af en sund økonomi og gode investeringsvilkår i Caribien til styrkelse af de regionale markeders integration og af konkurrenceevne internationalt
- virksomhedsudvikling ved hjælp af den private sektors investeringer, navnlig i servicesektoren, herunder de finansielle tjenester og turismen samt kultur, landbrugs-

² Medlemmerne af Cariforum tæller alle medlemmerne af Caricom (med undtagelse af Montserrat) samt Den Dominikanske Republik og Cuba.

og fremstillingsindustrierne, fremme af innovation, information, kommunikation og teknologi samt konkurrence

- udvikling af infrastrukturnetværk til fremme af intraregional og international handel
- energidiversificering, -sammenkobling og -sikkerhed
- fremme af miljøvenlig økonomisk vækst med specifik støtte til arbejdet med at sikre biodiversitet, idet der tages hensyn til betydningen af vandressourcer, turistsektoren, samt landbrugs- og bioforskningssektorerne
- uddannelse, udvikling af færdigheder gennem uddannelse og samarbejde inden for videnskab og teknologi
- regionalt samarbejde om fødevarerikkerhed og sundhed
- fremme af fattigdomsbekæmpelse, social samhørighed, social dialog, udvikling af civilsamfundet, herunder arbejdsmarkedets parter, ikke-diskrimination, ligestilling mellem kønnene, ordentlige og internationalt anerkendte arbejdsvilkår samt styrkelse af unges engagement i den nationale udvikling.

1.3. FÆLLES FORANSTALTNINGER

Parterne ønsker at forfølge et langsigtet program af fælles foranstaltninger med fokus på vækst og bæredygtig udvikling, der tager fat på fælles udfordringer med særlig vægt på regional integration og regionalt samarbejde.

De fælles foranstaltninger kunne i denne sammenhæng omfatte:

- en styrket og inklusiv strategisk og politisk dialog mellem EU og Caribien af gensidig interesse samt om globale udfordringer
- foranstaltninger, der bidrager til at skabe sammenhæng mellem de forskellige integrations- og samarbejdsordninger, som Caribien deltager i, herunder AVS-EU-partnerskabsaftalen, samarbejdsmekanismen i EU-LAC-regi og forbindelsen mellem EU og OLT
- foranstaltninger, der bidrager til at gøre den regionale integration mere dybtgående og udvide samarbejdet, herunder at styrke de caribiske regionale organisationers institutionelle kapacitet og på nationalt plan at intensivere arbejdet med effektivt at fastsætte, gennemføre og konstant at følge op på politikkerne på regionalt plan
- bistand til bestræbelser på institutionel konsolidering på regionalt og subregionalt plan
- programmer, der bidrager til en effektiv gennemførelse af den økonomiske partnerskabsaftale Cariforum-EU, Sættelsen af Østcaribiske Staters økonomiske union og Caricom's fælles marked og økonomi samt til at styrke forbindelserne mellem Cariforum og EU's oversøiske lande og territorier og regionerne i EU's yderste periferi, navnlig hvad angår handel og energi

- foranstaltninger, der bidrager til en sund økonomi og gode investeringsvilkår, der kan skabe produktionskapacitet i Caribien:
 - udvikling af strategier for industri og eksport
 - forskning og udvikling samt uddannelse i innovation, videnskab og teknologi
 - styrkelse af konkurrenceevnen og fremme af innovationen
 - regional forretningsudvikling med særlig vægt på udviklingen af regionale SMV'er
 - energi, med særlig vægt på vedvarende energi
 - sammenkobling, herunder på områderne transport og ikt
- bidrag til fremme af ordentlige og internationalt anerkendte arbejdsvilkår til støtte for menneskelig udvikling, social samhørighed og økonomisk vækst
- bidrag til udvikling af rammerne for en effektiv regional sundhedsstrategi på tværs af Caribien
- arbejde for at udvikle en strategi for fødevarerikkerhed, -kvalitet og -diversitet i Caribien med anvendelse af nye teknologier til forbedring af produktiviteten og konkurrenceevnen.

2. EMNE II: GENOPBYGNING OG INSTITUTIONEL BISTAND TIL HAITI

2.1. OVERSIGT

Den 12. januar 2010 blev Haiti udsat for et af de mest ødelæggende jordskælv i nyere tid. Omkring 250 000 mennesker mistede livet og 1,5 millioner havde behov for nødhjælp. Jordskælvet forvoldte enorm skade på den sociale og økonomiske infrastruktur og forværrede landets eksisterende problemer med fattigdom, usikkerhed, nedbrydning af miljøet og økonomisk sårbarhed. FN's indeks for menneskelig udvikling placerede i 2009 Haiti som nr. 145 ud af 162 lande.

Haiti er blevet prioriteret i denne fælles partnerskabsstrategi mellem Caribien og EU, fordi landet har et stort behov for hjælp. De erfaringer, der høstes, især vedrørende minimering af katastrofer og sårbarhed, vil være relevante for hele den caribiske region.

2.2. MÅL

Haiti er på vej til at få dækket sine mest basale behov, bl.a. takket være betydelig humanitær bistand fra EU og Caribien. Landet står imidlertid stadig over for enorme udfordringer, hvad angår genopbygning samt økonomiske og sociale udfordringer. Det er fortsat en gigantisk udfordring at konsolidere Haitis demokratiske institutioner og administration, forbedre forvaltningspraksis og bekæmpe fattigdom og social uretfærdighed. EU og Caribien kunne inden for rammerne af et fuldt ud koordineret samarbejde med den haitianske regering og med andre internationale donorer bidrage med væsentlig og supplerende bistand. Der er også mulighed for at øge Haitis integration i den regionale caribiske kontekst. Den fælles programmering af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) vil bidrage til at styrke Haitis rolle i samarbejdet på tværs af Caribien og fremme øget deltagelse i den regionale integrationsproces.

2.3. FÆLLES FORANSTALTNINGER

Cariforums og EU's fælles foranstaltninger kunne i denne sammenhæng omfatte:

- koordinerende foranstaltninger, der kan bidrage til Haitis genopbygning inden for de eksisterende rammer for donorsamarbejde, og udvikling af de fælles Cariforum-EU-foranstaltninger med udgangspunkt i den fælles EU-programmering med hensyn til Haiti
- mobilisering af relevante samarbejdsværktøjer inden for rammerne af AVS-EU-partnerskabsaftalen og EU-LAC-processen
- støtte til det haitianske demokratis funktion og konsolidering gennem frie, gennemsigtige og troværdige valgbehandlinger, juridiske reformer og respekt for og fremme af menneskerettighederne og retsstaten samt styrkelse af civilsamfundet og hasteforanstaltninger til bekæmpelse af korruption
- foranstaltninger til at sikre Haitis fulde deltagelse i den økonomiske partnerskabsaftale Cariforum-EU og Caricom's fælles marked og økonomi, herunder udviklingen af institutionel kapacitet i Haiti

- foranstaltninger inden for katastrofeberedskab og strategier for risikobegrænsning, herunder udvikling af mekanismer såsom et regionalt bygningsreglement med henblik på at forbedre regionens kapacitet til at afhjælpe følgerne af naturkatastrofer
- udvikling af risikooverførselsmekanismer og finansiering af risikobegrænsende foranstaltninger såsom Caribiens facilitet til forsikring mod katastrofer, anvendelsen af bedste praksis på det caribiske agentur for katastrofeforvaltning og andre tværgående caribiske institutioner, der har specialiseret sig i katastrofehandtering.

3. EMNE III: KLIMAÆNDRINGER OG NATURKATASTROFER

3.1. OVERSIGT

Klimaændringerne og deres følger er væsentlige hindringer for udviklingen og for at nå millenniumudviklingsmålene. De caribiske lande er mestendels små udviklings-østater med lavtliggende kystzoner og er derfor særligt udsatte over for følgerne af stigende vandstande, som udgør en trussel for kystsamfund, infrastruktur og ferskvandsforsyningen. Temperaturstigningen og havvand med højere surhedsgrad som følge af drivhusgasser volder stor skade på koralrevne med ødelæggelse af regionens marine biodiversitet til følge.

De caribiske stater er små, hvilket bidrager til at gøre dem sårbare over for naturkatastrofer. En enkelt orkan kan udradere et helt lands økonomiske grundlag, inklusive infrastruktur og alle betydelige kilder til økonomisk aktivitet og indtægt og belaster således de begrænsede økonomiske ressourcer yderligere. Udfordringerne forværres af de lange afstande og regionens geografi, der vanskeliggør udvidelsen og konsolideringen af landenes økonomiske base.

3.2. MÅL

EU-medlemsstaterne og Cariforumlandene har som underskrivere af Kyotoprotokollen samarbejdet om at opnå fremskridt i forhandlingerne om klimaforandringerne og udviklet politikker til reduktion af følgerne af klimaforandringerne og nedbrydningen af miljøet. De har en fælles interesse i, at man inden for rammerne af FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) når frem til et bredt, fair og retligt bindende resultat. Cariforumlandene og EU vil fortsætte bestræbelserne på at nå frem til en ambitiøs international klimaaftale.

Naturkatastrofer som orkaner og jordskælv kan ikke undgås, men risikoen kan minimeres og skaderne begrænses ved at gøre noget ved de underliggende årsager til landenes sårbarhed og ved at øge kapaciteten til at klare følgerne. Der er fastlagt fem vigtige samarbejdsområder:

- tilpasning til følgerne af klimaændringer uden at millenniumudviklingsmålene tilsidesættes
- styrkelse af katastroforebyggelse og risikoreduktion såvel som intensiveret overvågning, øget situationsiagttagelse, forbedrede vurderinger og varslingssystemer til katastrofehåndtering og -indsatser
- mindre skovhugst ved en bæredygtig skovforvaltning
- øget deltagelse i det globale CO₂-marked ved hjælp af mekanismen for bæredygtig udvikling
- integration af klimaændringer i bestræbelserne for at bekæmpe fattigdom.

3.3. FÆLLES FORANSTALTNINGER

I overensstemmelse med den globale klimaalliances mål og EU og LAC's handlingsplan fra Madrid kunne Cariforum og EU's fælles foranstaltninger på dette område omfatte:

- styrket samarbejde i internationale forhandlinger, herunder jævnlige konsultationer og fælles initiativer til fremme af en international klimaaf tale for perioden efter 2012 inden for rammerne af UNFCCC
- støtte til en bred tilgang til håndtering af klimaændringerne ved at prioritere tilpassende og afhjælpende foranstaltninger, navnlig gennem tilpasning af principperne om grøn vækst og ved at give adgang til vedvarende energi
- styrkelse af den regionale katastrofe- og beredskabskapacitet med særlig vægt på tilpasning, reduktion af katastroferisici og interoperabilitet såvel som på overvågning, situationsiagttagelse og systemer til hurtig varsling samt arbejde for at forbedre sammenhængen mellem kort- og langsigtede foranstaltninger
- samordning af klimaforandringss politikkerne i form af nationale og regionale udviklings politikker og -strategier samt samarbejds-/partnerskabsaftaler
- foranstaltninger for at sikre, at den udsatte gruppe af små udviklings-østater og de udsatte lavtliggende kyststater forbliver et vigtigt punkt på den globale udviklings dagsorden, herunder i EU-LAC-processen og i partnerskabsaftalen mellem AVS og EU
- fremme af den rolle som uddannelse, forskning og udvikling, teknologioverførsel og øko-innovation spiller
- anerkendelse af Det Caribiske Hav som et specielt område i forbindelse med bæredygtig udvikling og arbejde for at støtte de rammer, der skal beskytte dets skrøbelige økosystemer og enestående biodiversitet.

4. EMNE IV: KRIMINALITET OG SIKKERHED

4.1. OVERSIGT

Grænseoverskridende kriminalitet, navnlig handel med ulovlige rusmidler og den tilknyttede kriminalitet, udgør et voksende problem for EU og Caribien. Caribien er en stor transitregion for ulovlige rusmidler fra Syd- og Mellemamerika. Handelen har enorme indirekte skadevirkninger og en betydelig samfundsnedbrydende virkning, idet den afstedkommer korruption, underminerer retsstaten og medfører mere organiseret kriminalitet. Den intensiverede lokale narkotikahandel og misbruget svækker de sociale bånd og skaber bandevold. Hvidvaskning af penge på stor skala skævvrider økonomien og underminerer bestræbelserne på at skabe en bæredygtig udvikling. Denne situation har en ødelæggende indvirkning på langtidsudsigterne for vækst, stabilitet og udvikling.

Følgende områder volder især problemer for Caribien og EU:

- ulovlig narkotikahandel og kriminalitet i tilknytning hertil, herunder bandevold og hvidvaskning af penge
- smugling af og ulovlig handel med håndvåben og lette våben
- kriminalitetens følger for menneskers sikkerhed i de caribiske samfund
- de sociale problemer og sikkerhedsmæssige problemer, der følger med kriminelle, som rejser tilbage til Caribien fra oversøiske regioner
- menneskehandel og kidnapning
- utilstrækkelig kapacitet til grænsekontrol på havet og i luftrummet
- manglende overholdelse af internationale standarder i den finansielle sektor.

4.2. MÅL

Det er en prioritet for den fælles strategi at samarbejde om bekæmpelse af kriminelle organisationer, og der er i den henseende fokus på et styrket samarbejde og kapacitetsopbygning på områder såsom overvågning, retsprocedurer og udveksling af efterretninger. Der skal ligeledes tages hånd om kriminalitetens grundlæggende årsager og sociale indvirkning.

Samarbejdet mellem EU og Caribien om narkotikabekæmpelse finder sted på baggrund af EU og LAC's koordinerings- og samarbejds mekanisme om narkotika. Panamahandlingsplanen og prioriteterne i Port of Spain-erklæringen fra 2007 fastlægger en række prioriteter for fælles indsatser på dette område. Samarbejdet mellem Caribien og EU om kriminalitetsbekæmpelse bør også indbefatte samarbejde med de relevante FN-organisationer, Interpol, Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og Europol, og det bør omfatte udveksling af informationer og bedste praksis.

4.3. FÆLLES FORANSTALTNINGER

Sikkerhedssamarbejdet mellem Cariforum og EU tager udgangspunkt i principperne om fælles ansvar mellem narkotikaens produktions- og transitlande, og de lande, der forbruger narkotika. Det har som mål at udvikle integrerede og afbalancerede løsninger.

De fælles foranstaltninger kunne i denne sammenhæng omfatte:

- støtte til etablering af en strategi til håndtering af problemer med kriminalitet, sikkerhed, narkotikahandel, økonomisk kriminalitet osv. på tværs af regionen
- fornyede bestræbelser på at gennemføre prioriteterne i Port of Spain-erklæringen, hvad angår de mest udsatte havne, udveksling af efterretninger på området for kontrol med prækursorer, programmer til håndtering af de grundlæggende årsager til kriminalitet samt reduktion af lovovertrædelser og efterspørgslen efter narkotika såvel som fremme af overholdelsen af henstillingerne fra OECD's Finansielle Aktionsgruppe og intensiveret samarbejde mellem regionale og internationale organer, herunder FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet
- opbygning af kapacitet på området for forvaltning af grænsekontrol, herunder udveksling af eksperter og teknisk bistand
- fuld gennemførelse af FN's handlingsprogram for at forhindre, bekæmpe og udrydde ulovlig handel med håndvåben og lette våben, navnlig for at prioritere samarbejdet på søfartsområdet, herunder informationsudveksling og videreudvikling af det operationelle samarbejde mellem interesserede aktører i Caribien og EU-medlemsstaterne
- støtte til opbygning af kapacitet inden for retsvæsenet og juridiske reformer på området for bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.

5. EMNE V: FÆLLES INDSATS I BIREGIONALE OG MULTILATERALE FORA OG OM GLOBALE ANLIGGENDER

5.1. OVERSIGT

Caribien og EU står over for en række fælles udfordringer og problemer og er indstillet på at imødegå dem på koordineret vis for at finde fælles løsninger på internationalt niveau. Der føres allerede politiske dialoger og konsultationer på forskellige planer for at løse globale problemer i biregionale og multilaterale fora, såsom det nyligt afholdte COP 17-møde i Durban.

Tilsammen repræsenterer Cariforum og EU 42 lande. Med hyppigere konsultationer, bedre afstemning af holdninger og styrket koordinering kunne begge regioner få større indflydelse på spørgsmål af gensidig betydning, såsom fremme af menneskerettighederne, demokratiske værdier og god regeringsførelse, reform af FN, det internationale finansielle system og dets institutioner, koordineret reaktion på den globale finanskrisen og økonomiske krisen, arbejde for indfrielsen af millenniumudviklingsmålene og afslutning af Dohaudviklingsdagsordenen.

5.2. MÅL

Parterne vil styrke dialogen om globale emner for at fastslå, hvilke områder der kan samarbejdes om, nå til enighed om fælles holdninger og i fællesskab iværksætte specifikke initiativer og foranstaltninger. Begge parter ønsker at fremme og opretholde et effektivt multilateralt system med stærke, repræsentative og legitime institutioner. En højere grad af koordinering af politikker og informationsudveksling vil give parterne en øget fælles tyngde i konsultationerne og i arbejdet med at bevidstgøre tredjeparter om emner af fælles interesse.

EU og Cariforumlandene stræber efter at koordinere arbejdet i multilaterale institutioner, hvor de begge er medlemmer (FN, internationale finansielle institutioner, WTO osv.), og de vil bestræbe sig på at tage hensyn til den anden parts interesser og problemer i internationale grupper eller organisationer, som de begge deltager i (G8, G20, Alliancen af Små Østater (AOSIS) osv.).

5.3. FÆLLES FORANSTALTNINGER

Gennem en strategisk og politisk dialog vil de to regioner føre konsultationer om emner af bred interesse og fastlægge eventuelle fælles holdninger og foranstaltninger til gennemførelse af de fælles prioriteter.

De fælles foranstaltninger kunne i denne sammenhæng omfatte:

- samarbejde om fremme af menneskerettighederne, demokratiske principper, retsstaten og god regeringsførelse, herunder frie og retfærdige valg, bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, finansiering af terror, organiseret kriminalitet og skatteunddragelse
- fortsat samarbejde om fremme af reformen af FN-systemet med henblik på at gøre det mere repræsentativt, gennemsigtigt, ansvarligt, handlekraftigt og effektivt, herunder en omfattende reform af Sikkerhedsrådet

- om muligt udvikling af fælles regionale holdninger i FN-systemet og de internationale finansielle institutioner og bestræbelser på at bakke op om den anden parts initiativer
- bidrag til moderniseringen af Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken, bl.a. for at de i højere grad afspejler en verdensøkonomi i forandring gennem en bedre repræsentation af nye markeder og udviklingslande
- håndtering af de udfordringer, som følger med strukturelle reformer, der styrker reguleringen og kontrollen, fremmer og fastholder den globale efterspørgsel og skaber beskæftigelse i biregional sammenhæng gennem AVS-EU-partnerskabsaftalen og de økonomiske partnerskabsaftaler samt i Verdensbanken, IMF, G8 og G20
- udvikling af instrumenter til styrkelse af de finansielle sikkerhedsnet, så sårbare lande bedre kan modstå pludselige udefrakommende omvæltninger
- parternes fortsatte regelmæssige konsultationer og videreførelse af en aktiv forhandlingsdagsorden på multilateralt plan for i overensstemmelse med deres vilje til at skabe et regelbaseret, multilateralt system, hvor handel anses for at være en central drivkraft for vækst og udvikling, at deltage i tværgående forhandlinger, der med udgangspunkt i de hidtidige fremskridt skal føre til en vellykket, ambitiøs, omfattende og afbalanceret afslutning på Dohaudviklingsrunden
- fortsat støtte til bestræbelserne på at gøre udviklingslandene, og især de små og sårbare økonomier, mere konkurrencedygtige på globalt niveau.

6. GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG KONTROLMEKANISMER

6.1. GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Partnerskabet vil omfatte og blive gennemført af en lang række institutionelle og ikke-institutionelle aktører i EU og den caribiske region på regionalt, nationalt og lokalt niveau. Partnerskabets faktiske gennemførelse vil være alle Cariforumlandene og EU-medlemsstaterne og -institutionernes fælles ansvar.

De fastlagte fælles foranstaltninger bør supplere og forfølges gennem eksisterende aftaler, rammer og samarbejdsinstrumenter mellem Caribien og EU for at fremme synergieffekter og undgå dobbeltarbejde.

Civilsamfundet, de ikke-statslige aktører og parlamenterne har en vigtig rolle at spille i gennemførelsen af den fælles strategi og vil blive inddraget gennem en inklusiv dialog.

Gennemførelsen af den fælles partnerskabsstrategi mellem EU og Caribien vil efter behov blive understøttet af eksisterende instrumenter, såsom EUF, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), den caribiske udviklingsfond, EU's tematiske programmer og stabilitetsinstrumentet, det fremtidige partnerskabsinstrument, den caribiske investeringsfacilitet eller disses efterfølgere, såvel som af finansielle institutioner som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og den caribiske udviklingsbank. Disse instrumenter vil, når det er relevant og så vidt muligt, blive suppleret med yderligere bidrag fra Cariforumlande og EU-medlemsstater.

6.2. KONTROLMEKANISMER

De jævnlige møder mellem ledere fra begge regioner (herunder alle relevante repræsentanter for EU og Cariforums institutioner) vil fortsat udstikke de politiske retningslinjer for partnerskabet. Møderne vil under hensyntagen til nye globale udfordringer og regionale krav tjene til at analysere fremskridt, fastlægge nye sigtelinjer for strategien og give instrukser om den fremtidige kurs.

I tillæg til den politiske dialog vil en fælles arbejdsgruppe Cariforum-EU med base i Bruxelles regelmæssigt føre kontrol med og vurdere fremskridt og komme med relevante anbefalinger. Arbejdsgruppen vil bestå af repræsentanter fra EU-Udenrigstjenesten, Europa-Kommissionen, Cariforum og EU's medlemsstater. Når det måtte visse sig nødvendigt, kan der tilknyttes eksperter fra de oversøiske lande og territorier samt regionerne i EU's yderste periferi. Arbejdsgruppen vil regelmæssigt udarbejde en statusrapport til lederne.